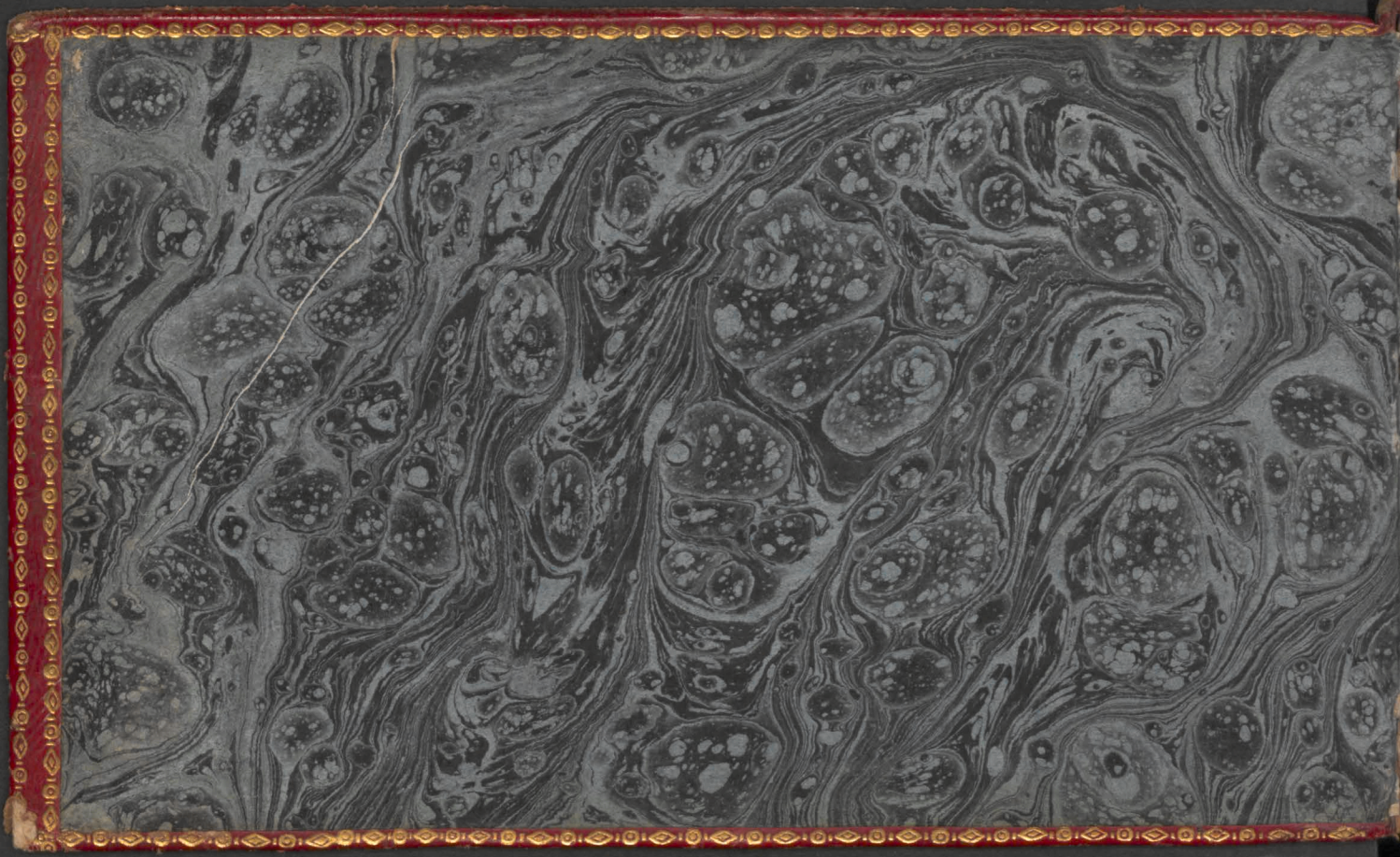

11775 I

D..u..... S.....d.....po..... s.... m..... 17 Xbris 1825

Bibl. Jag.

Otoś

Nieznajomy ten sztambuch kupiony we Lwowie u Kielawy naprzeciw katedry 3/9 1923
Dla Leli
Mo.

Otoski

AP 7

Si les voeux modestes d'une amie
Contribuent au bonheur de la vie
De la Votre semée de fleurs
N'offrant que l'image du bonheur
Parmi les jeux et le plaisir
Vous retrace mon souvenir

Tarnopol le 18/7 829

J. L.

Noble et tendre amitié, je te chante en mes vers,
Les poids de tant de maux tombent dans l'univers
Par tes doux consolants, c'est toi qui nous soulages.
Trésor de tous les lieux, bonheur de tous les âges,
Le ciel te fit pour l'homme, et tes plaisirs touchants
Sont nos derniers désirs, sont nos premiers penchants.

Qui de nous lorsque l'âme encore naïve et pure,
Commence à s'émouvoir et s'ouvre à la nature
N'a pas senti d'abord, par son instinct heureux
Le besoin enchanteur, ce besoin d'être deux.

Je t'aime

comme

Jak Król motylów [illegible]dy za wiosny powrotem
~~z nad szmaragdowej Kazimiru błoni wzlatuje~~
na skrzydłach jasnych purpuro i złotem
z nad szmaragdowej Kazimiru błoni
Wzlatuje, dzieci wabiąc do pogoni,
i z ziół na zioła z kwiatów na kwiaty
Ciągnie myśliwców i myli ich czaty,
Wreście uleci i niknąc w obłoku
Zostawia żałość w sercu i łzy w oku:
Podobnie piękność wabi starsze dzieci,
Tak bystro lata i tak wdzięcznie świeci,

To łowców trwoży, to nadzieją [illegible]mi,
Sonią wesoło — łowy ~~[illegible]~~ kończą łzami.
Lecz jeśli w ręce myśliwemu wpada;
I motylowi i piękności biada!
Chcąc uciec daremnie skrzydełka natęża,
I grzeszka dziecka, lub ofiara męża.
Cacko za którym rządza chciwie goni,
Straciło urok gdy je mamy w dłoni —
A gdy wiek barwy i świeżość przeminie,
Rzucim niech leci — lub samotnie ginie
Gdy skrzydła zranisz gdy serce zakrwawisz
Czyli ofiarom swobodę zostawisz?
Motyl oddartym skrzydełkiem czyż może

Latać jak dawnej z fijołków na róże?
I pięknością w jednej uwiędłą godzinie,
Czyż razem pokuj na wieki nie zginie?
Zgraja motylów co pod niebem lata
Nie szuka w dole zranionego brata.
Płeć piękna dla nas ma litósi tyle!
Lecz dla płci własnej ma serce p motyle,
Piękność nad każdym nieszczęściem łzy leje
Nad sióstr upadkiem — tylko się zaśmieje.

Giaur - strona 21 z Byrona tłu: A. Mickiewicz

Odpowiedź młodego poety, na zapytanie
Kiedy byłbyś nayszczęśliwszy —

Gdybym Rodziców kochanych
W starości widział włos siwy,
Nieszczęściami nieznękanych,
O iakże byłbym szczęśliwy! —

Gdybym widział ulubioną
Co dzień patrząc okiem tkliwszym
Dobrą matkę, dobrą żoną,
Byłbym, ach! byłbym szczęśliwszym!

Gdyby mi przeczucie wieszcze
Które mnie tak często łudzi
Wróciło oyczyznę jeszcze
Byłbym nayszczęśliwszy z ludzi!!

au Polonais à Karsbad.

Polonais à quoi bon te sairent les aux
Que la flame du volcan rechaufe de nouveau.
Boi tes propres larmes, dont d'un siecle terrible,
Et aux fonds de ces rocs croise toi la tombe infaillible
Polonais tu n'a plus ~~de~~ Patrie.
Malheureux que feiras tu de ta vie!

traduit R Kern

9/8 40 Szlachcince

. . . . — — — — — — —

~~Prawda żem żem latał~~

Prawda żem miał drapieżność jastrzębia,
Żem latał niszcząc i lejąc krwi strugi,
Alem cię uczył kochać od gołębia,
Umrę nie znając co kochać raz drugi. —

Sciaur str: 59 – wiersz 14. —

Pelagie Malinowska

Rose W.....

L'Amitié

L'amitié passion du sage
Résiste au temps qui nous détruit,
C'est un abri pendant l'orage
C'est un flambeau pendant la nuit

Elle attend le pleur qui s'égare
Corrigeant, mais avec douceur
La main bien faisante répare
Et les fautes et le malheur.

Si la douleur enfin le temps efface des charmes
Mais le souvenir reste, et ne peut s'effacer
Et le coeur conserve encore des larmes
Quand les yeux cessent d'en verser.

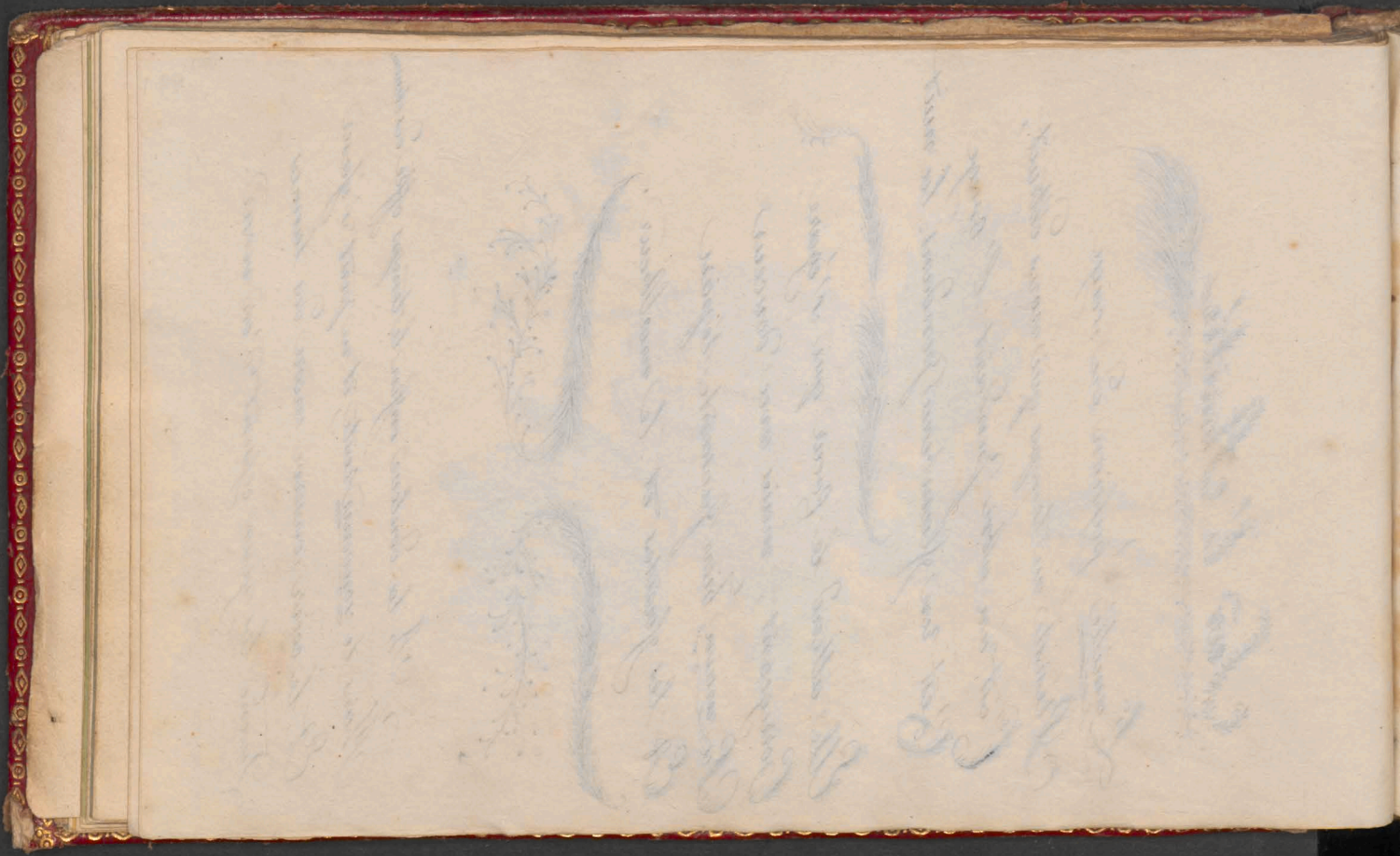

Napis znaleziony w górach Karpackich, na skale przy iezierze

Morskie-oko.

Kto tu obraz swoych rozum malować się sili,
Ten sobie zbyt pochlebia i innych omyli.
Jam tu dzisiay nieporznał więcey tylko troie,
Moc Boga, wdzięk natury i nikczemność moie.

w koń. 1825

27go Augt 829

Dusza udzielać się chcąca,
Używa szczęścia w bojaźni,
I wiele szczęścia licząca,
Wzdycha za chwilą przyjaźni.

Ten jest mój myślenia sposób,
Jeżeli on Twego obrazem,
Nie zapominaj tych Osób
Z któremi byłaś razem.

Pelagia Lubina
K.....ie.

[Malinowskie]

Świeża jak wieniec różany, nadobna mita i hoża;
Niedoznasz wdzięków twych zmiany, i trwalszą będziesz niż róża.
Łącząc przymioty z urodą, pewną bydź możesz z zwycięstwa,
Ręka twa będzie nagrodą cnoty, odwagi, i męstwa.

[illegible]

Janio.

Natura do kształtu ciała,
Chcąc się do szczęścia sposobić,
Słodycz do serca dodała,
By doskonaley ozdobić —

Praca y cierpliwość listek morwy w atłas zamienia

W biegu dni naszych, rzadki dzień swobodny,
W każdym coś serce dotyka lub drażni;
Ten tylko miły i ten dzień spokojny
Co się poświęca przyjaźni.

Julia

Nowy rok

przez Ad: Mickiewicza

Skonał rok stary; z jego popiołów wykwita
Fenix nowy; już błyszczy w złotej wschodu bramie.
Świat go cały nadzieją i życzeniem wita.
Czegoż, w tym nowym roku żądać masz Adamie?
Może chwilek wesołych? — Znam te błyskawice,
Co nam niebo otworzą i ziemię ozłocą;
Czekamy w niebowzięcia... — aż nasze źrenice
Grubszą niżeli przedtem zasępią się nocą.

Może kochania? znam tę gorączkę młodości
W platońskie wznosi sfery, przed rajskie obrazy
A z silnych i wesołych wtrąci w ból i mdłości —
Z siódmego nieba, w stepy, między zimne głazy.
Chorowałem, marzyłem, latałem, i spadłem;
Marzyłem boską różę — bliski jéj zerwania —
Zbudziłem się; sen zniknął; róży nieposiadłem —
Kolce w piersiach zostały — nieżądam Kochania.

Może przyjaźni? — Ktożby niezyczył przyjaźni?
Zdarów, które na ziemi młodość umie tworzyć:
Wszakże tę najpiękniejszą córkę wyobraźni,
Najpierwszą zwykła rodzie i ostatnią morzyć.
O przyjaciele! ileż jesteście szczęśliwi;
Jako w palmie Armidy, wszyscy żyją społem,
Jedna zaklęta dusza, całe drzewo żywi,
Choć każdy listek zda się oddzielnym żywiołem.
Ale kiedy po drzewie grad burzliwy chłośnie;
Lub je żądło owadów jadowitych drażni,
Jak wtenczas każdy listek dręczy się nieznośnie.
Za siebie i za drugie — nie żądam przyjaźni.

I czegoż więc

Jeszcze więc w tym nowym roku będę żądał?
Samotnego wtrycia, dębowej pościeli –,
Dzieby mię ani promień słońca nie oglądał
Ani wzrok nieprzyjaciół – ani przyjaciół;
Tam, do końca, a nawet i po końcu świata,
Chciałbym we śnie z którego nikt mię nie przebudzi,
Marzyć, jakem przemarzył moje młode lata.
Kochać świat, sprzyjać światu daleko od ludzi.

L'Obéissance.

Parmis les noms qui sont chers à votre souvenir
Veuillez accorder au mien une place,
Je verrai s'accomplir mon ardent desir
Si de votre cœur jamais il ne s'efface. — G....

A l'esperance

Salut o Divine esperance !
Toi, dont le charme séducteur
Donne une aile à la jouissance,
Ote une epine à la Douleur
Sur ton sein quand l'homme repose
Ah ! qu'il goute un doux abandon
Si le plaisir est une rose
L'esperance en est le bouton.

Na pomnikach dla Kościuszki, z których ieden będzie w Ameryce, drugi w Szwaycaryi a trzeci w Krakowie.

W dwóch światach praw człowieka obrońca waleczny,
Konaiącéy oyczyzny wziął stér niebezpieczny.
Upadliśmy . . . . . .
On niedał upaść nam bez chwały.
Niknie pamięć na spiżach i marmurach ryta,
Lecz ią w sercu Polaków potomność wyczyta.

Od złych dobrego niespodziewaj się, skała trawy
niewyda.